

KREŠŤANSKÝ ČASOPIS PRE CELÚ RODINU

manna

JÚN 2017 | ČÍSLO 29

Narodenie v Duchu,
znovuzrodenie,
čo to znamená?

Ty nie si
príliš mladý

Nehanbím sa za Boha.
A On za mňa?

Tam už nebude smútok

Krásny si život žila, ale predsa diablovej slúžila,
vo veľkých hriechoch som ťa vyhľadal
a večné spasenie ti núkal.

Ty si poslúchla, za spasením si šla.
Do spoločného zhromaždenia si chodila,
tam si verila slovu Božiemu,
a vždy si sa pridržať chcela Jemu.

Boli tam skúšky a veľké boje,
cestička úzka a samé trnie,
neboj sa, duša, tie boje, trnie,
so mnou buď šťastná, v mojom si svetle.

Ja som pravda a svetlo jasné,
so mnou máš bývať teraz i navždy,
budem ti svietiť v radosti, žiali,
nedám ti zhynúť ani zatradiť.

Teraz sa daj, duša, do toho boja,
s tebou je vždycky prítomnosť moja.
S tebou je vždy ruka moja,
hoci i prebodnutá bola.

Tí, čo ju prebodli, budú súdení,
tí, čo sa smiali už sú osúdení,
a ty teraz kráčaj trnistou cestou
a všetko znášaj istotou čistou.

Raz príde deň, keď svetlo jasné
zasvieti v inej sláve.
Potom tí vstanú, čo boli moji,
čo mne slúžili a nie diablovej.

Ty, duša moja, ak chceš na večnosť žiť,
musíš len mne poslušne slúžiť,
musíš sa pridržať ako to Slovo vraví
a musíš vždy byť pokornej slávy.

Teraz si, duša, navždy spasená
a tvojich hriechov navždy sprostena,
pridržaj sa, duša, tej pokory,
aby si nepadla do hanoby.

Ja, čo som zaslúbil,
to aj splním.
Prídem, a so mnou húfy anjelov,
prídem pre svojich ustatých ritierov.

Teraz tu samí žiaľ a potupa,
neboj sa, duša, ale keď sa ocitneš
v tej večnej sláve,
budeš ma sláviť, chváliť a velebiť stále.

Tam už nebude smútok a žiaľ,
nebude potupa a hanoba,
ale bude večné plesanie,
slávenie, Haleluja!

*Autorka báseň napísala pod inšpiráciou
Svätého Ducha.*

Katarína Tomášiková

EDITORIÁL

Naša myseľ funguje na princípe kategorizácie. Všetko, čo získavame ako informáciu o nejakej veci, situácii alebo človeku, automaticky ocharakterizujeme, pomenujeme a skladujeme do zodpovedajúcej škatuľky. Prirodzene, naša myseľ tak skladuje aj roky staré informácie do určitých si kategórií. Najčastejšie informácie dedukujeme na základe pocitov, ktoré v nás určitý človek, situácia alebo vec vyvolali. Taktiež jestvujú „kategórie“ získané výchovou, spoločnosťou (škola, médiá, atď) a skúsenosťami. Také, ak nie sú v súlade s Božím slovom a na hocikaký spôsob zbraňujú slobodu v Kristovi, nazývame pevnosťami. Naše myšlienkové procesy sú veľmi dôležité tak pre náš duchovný, ako aj telesný život. Nie nadarmo apoštol Pavel podčiarkuje dôležitosť mysle, keď hovorí, aby sme sa nepripodobňovali

tomuto svetu, ale aby sme sa premenili obnovením svojej mysle. Práve premena mysle je tá, ktorá následne prinesie ovocie našich pier a neskoršie aj skutkov. Preto je veľmi dôležité čím si našu myseľ zamestnávame. Čo púšťame cez zmyslové okienka? Čo čítame, čo počujeme, na čo sa pozeráme, o tom často nechtiac rozmýšľame, a to neraz ovplyvní naše rozhodnutia v nedobrom smere. Keď je nejaká nádooba špinavá zvnútra, darmo ju leštíme zvonku. Pevnosti, ktoré sú v našich myšliach, sú často stereotypy (jednotvárný, ustálený, obvyklý vzorec chovania, konania a myslenia) o niekom alebo niečom a predsudky (pochybený, zastaraný názor na isté spoločenské javy, obyčaje). Napríklad, častým stereotypom o kresťanoch je, že sú nudní, jednotvární, že sa nevedia zabávať a že im je všetko zakázané, pričom dobre vieme, že je pravda úplne iná. Tak je to aj s nami. Veľmi často máme predsudky o ľuďoch, ktorí ešte nie sú spasení, tak ľahko ich správanie a vnímanie vieme odsúdiť a nehovoriac o tom, že príliš často súdime našich bratov a sestry. Súď patrí Bohu, nezabúdajme. Tie pevnosti nenávisťi, hnevu, neodpustenia, horkosti patria nepriateľovi, ale môžeme ich zručiť práve teraz, a to pokáním. (po grécky v Novom zákone znamená zmenu zmýšľania čiže premýšľať o niečom tak, že nás to vedie k zmene názoru.). Dúfam, že texty v tomto čísle nám všetkým pomôžu v tom procese zmeny našej mysle, aby sme skúšali, čo je Božia vôľa, to, čo je dobré, ľúbe a dokonalé.

Anna Širková
zodpovedná redaktorka

manna

Kresťanský časopis "Manna"
je štvrťročník a je dostupný zdarma,
financuje sa dobrovoľnými príspevkami.
Obsahuje články, svedectvá, reportáže a oznamy.

Vydáva: "Manna"
Združenie pre propagáciu kresťanských hodnôt
Vychádza štyri razy do roka a to v marci, júni,
septembri a decembri.

Adresa redakcie:
Manna, Radnička 23, 21472 Kulpín, Srbsko.
E-mail: casopis.manna@gmail.com

Bankový účet: 160-930303-51 Banca Intesa a.d.

Zodpovedná redaktorka: Anna Širková
Technický redaktor: Vladimír Struhár
Jazyková korektúra: Anna Pintírová

Členovia redakcie:
Anna Širková, Vladimír Červení, Vladislav Širka,
Vladimír Struhár, Anna Pintírová, Branislav Širka,
Pavel Mamojka, Dan Tomášik, Martin Širka ml.,
Zuzana Kačanská, Dávid Mamojka, Robert
Mamojka, Jana Záhorcová, Tatiana Pintírová,
Lýdia Mamojková.

Distribúcia pre Srbsko:
Daniel Pintír, mobil: 064/348-72-49,
e-mail: daniel@neobee.net

Distribúcia pre Slovensko:
Ivan a Tamara Andrášik, mobil: +421949784221
e-mail: andrasikivan84@gmail.com

Prešlo jazykovou korektúrou.
Príprava a tlač: Širkaprint-Padina.
Jún 2017.
www.manna.org.rs

Narodenie v Duchu, znovuzrodenie, čo to znamená?.....	4
Byť ako Ježiš.....	7
Jedlé, alebo jedovaté hrby.....	9
Verím v Boha.....	11
Zvučiaci zvon alebo láska, ktorá nikdy neprestáva.....	12
Nehanbím sa za Boha. A On za mňa?.....	13
Návod „Ako na to“, alebo Ako prejsť cez skúšku.....	14

Radosť, šťastie, spokojnosť a produktivita.....	15
Ježiš sa ti diví.....	16
Matka ako vzor.....	17
Ty nie si príliš mladý.....	18
7 hriechov, ktoré kresťania začali ignorovať.....	20
Nové hudobné CD, Pramene.....	21
Prvomájový kemp.....	22

Narodenie v Duchu, ZNOVUZRODENIE čo to znamená?

Všetci ľudia sú potomkami jedného muža, ktorého Boh stvoril na svoj obraz. Ak sa pozrieme len na jednu bunku v ľudskom tele, môžeme s istotou povedať, že je Tvorca tejto bunky dokonalý vo svojich dielach. Toľko presnosti, toľko harmónie a dokonalosti v malej a voľným okom neviditeľnej bunke. Nie je rozumom pochopiteľné, ako je to utvorené. Cez všetky zjavné možnosti, najdôležitejšia vec je, že táto bunka má v sebe život.

Aby sa človek narodil, musí prísť k počatiu. Počatie začína v bode, keď jedna bunka ožije. Tá živá bunka sa množí alebo vytvára nové bunky s rovnakým DNK, kým sa nenamnoží potrebný počet, tak aby súbor všetkých buniek, ktoré by mali byť v tele, činil telo funkčným. V 1. Mojžišovej je zapísaný aj začiatok ľudskej rasy.

BOH JE AUTOROM I DOKONÁVATEĽOM VŠETKÉHO!

Mojžišova 1:27 *„A Boh stvoril človeka na svoj obraz, na obraz Boží ho stvoril, mužské a ženské pohlavie ich stvoril.“*

Mojžišova 2:7 *„A Hospodin Boh utvoril Adama, človeka, vezmúc prach zo zeme a vdýchnul do jeho nozdier dych života, a človek sa stal živou dušou.“*

Takže, okrem tela, človek má ešte dva faktory, ktoré robia telo živé a schopné fungovať samostatne, čím človek má individuálny život. Keď Boh utvoril telo,

vdýchol do jeho nozdier dych života. Tento duch je tiež nazývaný duch človeka. Duch človeka je energia. Keď Boh vdýchol „energiu“ do človeka, stvorená bola živá duša. Živá, takže vedomá jestvovania práv a zodpovedností, ktoré vznikli ako reakcia s ohľadom na Stvoriteľa. Duša, ktorá je v podstate stredom každej bytosti má možnosť alebo slobodnú vôľu rozhodnutia. Preto každý človek robí všetky rozhodnutia na základe povahy, ktorá je hnacou silou myšlienky. Takže myšlienka je vytvorená na základe piatich zmyslov, ktoré pôsobia na naše rozhodnutia a vyplývajú zo zemských informácií.

Ľudské telo má podobné potreby, ako aj ostatné bytosti. Aby sa udržal normálny život, potrebné je normálne zásobovanie, čo nie je proti vôli Božej. Naopak, Boh poskytol všetko, čo je potrebné pre život, a človeka učinil pánom všetkému stvoreniu. Okrem tohto viditeľného tela, jestvuje vnútorná identita a je to dôležitá strana, ktorá nás robí hodnými nositeľmi predstavy Stvoriteľa. Ten obraz sa v Biblii nazýva nábožnosť (niektorí to nazývajú šiesty zmysel). Peter napísal, že Boh sa postaral aj o tento faktor, a píše v 2. Pet. 1: 3 *„Jako máme všetko jeho božskej moci, darovanej k pobožnosti, pravou známosťou toho, ktorý nás povolal vlastnou slávou a hrdinskou cnosťou.“*

Boh sa ľuďom dal poznať celkom dost' na to, aby Ho mohli sláviť na správny spôsob. Rim. 1:19-21

*Boh dáva svojho Ducha do nás,
aby navrátil človeka do spoločenstva s Ním.*

uvádza: „Pretože to, čo sa môže vedieť o Bohu, je im zjavné, pretože im to Boh zjavil. Lebo jeho, len smyslom duše pochopiteľné neviditeľnosti vidieť od stvorenia sveta po učiných veciach, totiž jeho večnú moc („energia“ Svätý Duch) a jeho božstvo, aby boli bez výhovorky (Žalmista to spoznal v 19:2 „Nebesia rozprávajú slávu silného Boha, a dielo jeho rúk oznamuje obloha“). Pretože poznajúc Boha neoslavovali ho jako Boha ani mu nedakovali, ale zmárniveli vo svojích myšlienkach, a zatemnilo sa ich nerozumné srdce.“ Aj dnes Boh cez svoje Slovo odhaľuje seba! No ľudia zmárniveli!

Takže napriek tomu, že Adam a Eva spoznali Boha, ale Ho neoslávili zostávajúc poslušní prikázaniu, lež zmárniveli, najprv Eva, chcúc byť rovná Bohu, chcela vedieť aj to, pred čím ich Boh chránil. Bolo to oddelenie, osamelosť, strach, ktoré nás obklopujú v tomto pozemskom živote. Takže Adam a Eva nielenže okúsili zlo, pretože najprv okúsili strach. Strach je tiež energia, ale táto energia prenasleduje človeka, pretože je to moc hriechu, ktorý produkuje (Mat.15: 19) „...zlé myšlienky, vraždy, cudzoložstvá, smilstvá, krádeže, falošné svedectvá, rúhanie.“ Toto ovocie je produkt samovôle.

Boh sa odvrátil od človeka. Oddelením od Boha, človekov duch si pre svoju energiu zobral

hriešnu prirodzenosť, ktorá vďaka svojej kvalite dedí smrť. Oddelením od Boha, duch človeka je prenasledovaný energiou strachu. Adam sa zo strachu skryl. Čoho sa Adam a Eva toľko báli? Zodpovednosti!

Až dodnes, oddelenie a stratenosť, prirodzene, vyvolávajú strach z následkov nezodpovednosti.

Vzhľadom na to, že už neboli spojení s Duchom, ktorý oživuje, božskou prirodzenosťou, ich stratený stav vyvolal depresiú, strach, ktorý je vyvolaný neposlušnosťou. Ľudský duch, teda „šiesty zmysel“, vnútorné bytosti to cítia. Všetci ľudia toto zdedili. 1. Kor. 15:22 „Lebo ako v Adamovi všetci zomierajú.“ Ten, kto sa bojí nemôže vyhrať, takže nemôže ani prijať veniec víťaza, nie?

Tak Duch Svätý je energia (Dinamos) alebo ovládač života, ktorý je bez strachu. Keď človek uverí v Krista stretáva sa so životom 1.Kor.15: 22 „Zrovna tak i v Kristu všetci budú oživení“ prijímúc život plný zbožnosti, mieru a radosti. Je to Duch Kristov, alebo (1. Moj. 1:2) „Duch Boží (svätý, ktorý oživuje) vznášal sa nad vodami.“ Tento Duch je pôsobiaci, ktorý bol zjavený na začiatku cez stvoriteľské vyslovené Slovo samým Bohom. 1. Moj. 1:3 „A Boh riekol...a bolo tak.“

Ján prehlasuje, že Ježiš povedal v 1:24 „Boh je duch”. Duch, ktorého nikto nevidel, sa prejavuje skrze tvorivú moc Duchu Svätého. Takže, nie duch v Duchu, ale moc v Duchu.

On, Boh, skrze Jeho Slovo, učinil čas (nielen snečnú sústavu, meranie času, ale čas, ktorý je označený slovami začiatok a na koniec, Alfa a Omega). Tu nejde o roky, dni alebo hodiny, ale o čas. O tomto píše Ján 1:1-4, 14 „Na počiatku bolo Slovo a to Slovo bolo u Boha a to Slovo bol Boh. Ten, to slovo bolo na počiatku (moc) u Boha. Všetko povstalo skrze neho, a bez neho nepovstalo ani jedno z toho, čo povstalo. V ňom bol život (hybná sila, grécky, Dinamos), a on, to Slovo sa stalo telom...”

Takže energia je iniciátorom a udržiavateľom života, teda, Svätý Duch, ktorý svoje pôsobenie vyvoláva cez Slovo. Takže Ježiš je vtelené Slovo, alebo viditeľná strana neviditeľného Boha. V Jeho vypovedaných slovách je duch života, ktorý oživuje. Je to Duch Svätý, ktorý pôsobí. Pracuje v obnove viery a dôvery v Boha. Keď ľudia získavajú dôveru v kázané evanjelium, Slovo, ktoré Adam odmietol prestúpením prikázania Božieho, Boh s oživujúcou mocou navracia život.

Narodenie Duchom je nevyhnutné pre každého. Boh dáva svojho Duchu do nás, aby navrátil človeka do spoločenstva s Ním. Dávaním svojej energie, Duchu Svätého v Ježišovi, Boh splodil novú krvnú líniu ľudstva. Boh poslal slovo po Gabrielovi Márii. Luk.1: 30 „Ale anjel jej povedal: Neboj sa Mária, lebo si našla milosť u Boha.“ Neboj sa!

Takže v Máriinom tele vierou začína nová línia ľudstva. Izaiáš 9: 6 „Lebo dieťa sa nám narodilo, syn nám je daný.“ Tento syn je syn človeka z Márie a v ňom je živé slovo, energia Stvoriteľovho Duchu. To slovo, ktoré Ježiš hovoril, má takú istú moc akou Boh, Duch, Otec stvoril svet. To je život, moc Otca v tele. To je ten istý dych, ktorý Boh vdýchol

do človeka. To je energia, ktorá pôsobí na zrodenie viery cez Slovo! Rim. 10:17 „Tak teda viera z počutia a počutie skrze slovo Božie.“ Pán Ježiš vyhlásil Ján 5:26 „Lebo jako má Otec život sám v sebe, tak dal aj Synovi, aby mal život sám v sebe.“ Ján 6:63 „Duch je, ktorý oživuje; telo nič neosoží. Slová, ktoré vám ja hovorím, sú duch a sú život.”

Teda, slovo, ktoré vychádzalo z Ježišových úst sú slová energie Toho, ktorý slovom všetko utvoril.

Ľudia, ktorí žili v čase a prítomnosti Ježiša, v tele syna človeka, nemohli pochopiť kto je Ježiš, ktorý sa predstavoval ako Syn Boží, lebo bol rovnaký ako všetci ľudia, podobný nám, okrem toho, že nemal hriechu prirodzenosť. Zo strachu Nikodém, farizej, prichádza v noci spýtať sa odkiaľ mu tá moc. Vedeli aj ostatní, že to, čo Ježiš činí, nemôže nikto činiť, ak nie je s ním Boh. Ježiš mu povedal v zázname v Jánovi 3:7 „Nediv sa, že som ti povedal: Musíte sa narodiť znovu.“ „ak sa niekto nenarodí z vody a z Duchu, nemôže vojsť do kráľovstva Božieho.“

Duch Svätý je energia, ktorá oživuje vieru v Boha a ktorého v plnosti Boh vylieva na ľudí, ktorí uveria, činia pokánie, menia svoju hriechu sebeckú energiu, prírodu, za dokonalú lásku, božskú prírodu.

Na základe tej živej viery, Boh do človeka vylieva svojho Svätého Duchu, energiu. Taký človek sa stáva, v spoločenstve s Bohom, nositeľom Božieho života, Kristovho Duchu, lásky Agape!

Apoštol Korint'anom píše v prvom liste 6:19-20 „Alebo či neviete, že vaše telo je chrámom Svätého Duchu, ktorý je vo vás, ktorého máte od Boha, a že nie ste sami svojí? Lebo ste vykúpení za veľkú cenu, Nože tedy oslavujte Boha svojím telom a svojím duchom, čo je oboje Božie.“

Martin Širka st.

Byť ako JEŽIŠ

Byť podobný Ježišovi vo všetkých oblastiach nášho jestvovania znamená: myslieť ako Ježiš, rozprávať ako Ježiš, prejavovať city a reagovať ako Ježiš (pozri Gal. 2:20).

Fil. 2:5 zaznamenáva, že myslieť ako Ježiš znamená, mať „úplne obnovenú myseľ“ a to v čase nášho znovuzrodenia. V našom znovuzrození musíme zmeniť aj naše myšlienky, ktoré človeka vedú ďalej v jeho živote. To znamená, že ako človek rozmýšľa, tak aj hovorí a ako hovorí, jeho výpovede sa uskutočňujú v konaní.

Pozrime sa na niektoré myšlienky Ježiša Krista:

Ján 10:10, kde Ježiš hovorí „Ja som prišiel, aby ste mali život a hojnosť.“ Tuná Ježiš nehovorí o materiálnom bohatstve, ale aby sme boli bohatí v Bohu.

Lukáš 12:21 zaznamenáva, že bohatý človek, ktorému mnoho urodilo, nebol bohatý v Bohu. To znamená, že máme žiť tak, aby sme zbohatli v Božom kráľovstve.

Ďalšia Kristova myšlienka je zaznamenaná v Lukášovi 19:10, „Lebo syn človeka prišiel hľadať a spasit' to, čo bolo zahynulo.“ Nech je vo vašich myšlienkach hľadať a rozprávať ľuďom o Spasiteľovi Ježišovi. Pavel poznal túto Božiu myšlienku a hovorí: „Kristus prišiel na svet spasit' hriešnikov, z ktorých prvý som ja“ (1:Tim. 1:15).

Ďalšia Kristova myšlienka je obsiahnutá v Matúšovi 20:28, keď hovorí, že Ježiš prišiel slúžiť a dať svoj život ako výkupné pre mnohých. Ako potvrdenie tejto myšlienky sú slová Ježiša v Mar. 10:42-44, „Kto by medzi vami chcel byť prvým, bude všetkým sluha.“

Pre takéto zmýšľanie je potrebné znovuzrodenie. Rimanom 12:2 potvrdzuje, že čím viac budeš skúmať vôľu Božiu, tvoje myšlienky budú v súlade s myšlienkou Ježiša Krista. Keď tvoja myseľ bude podobná Kristovej, vtedy si buď istý, že Ježiš mení tvoju myseľ. Potom začneš túžiť po tom, čo prichádza z neba. Lebo myšlienka človeka bez znovuzrodenia je ďaleko od Božej myšlienky, o čom sa zmieňuje aj Izaiáš 55:6-9.

Keď človek dovolí, aby jeho myseľ bola ako myseľ Kristova, začne rozprávať ako Ježiš. Prizrime sa, ako Ježiš rozprával. Mat. 7:28-29 uvádza, že Ježiš učil národy ako ten, ktorý má pravo a moc. My v svojom znovuzrození musíme zmeniť svoje rozprávanie. Hovoríme o Božích možnostiach v ľudských nemožnostiach.

Ukazujme na Ježišovu milosť voči ľuďom, a cez naše slová nech je budovaná nádej a viera v tomto svete, ktorý je bez nádeje a v zúfalstve. Ježiš hovoril a ľudia počuli úbezné slová, ako zaznamenáva Lukáš 4:22. To znamená, že od Ježiša v každom slove vychádzala Božia láska. Ak dovolíme, aby naše slová zjavovali Božiu lásku, ľudia budú žasnúť nad našimi slovami. V Mat. 22:33 Ježiš vysvetľuje, že je zmŕtvychvstanie a zástupy žasli nad Jeho učením.

My všetci sme povolani, aby sme rozprávali ako Ježiš, ako ten, ktorý má pravo a moc. Ježiš nás naučí, ako máme rozprávať v daných okolnostiach. Pozrime sa do kníh Izaiáš 43:21, Matúš 10:20 a Lukáš 8:39, kde Ježiš vyslobodil posadlého človeka a dáva mu úpravu: „Vráť sa domov a hovor, aké veľké veci ti učinil Boh.“ Tento vyslobodený človek odišiel a rozprával všade, čo mu učinil Ježiš. Keď Ježiš

prišiel po druhýkrát na druhú stranu jazera, ľudia Ho spoznali a hneď prinášali ľudí s potrebami. A všetci, ktorí sa dotkli Ježiša, boli uzdravení. Toto bola žatva, lebo ten človek, ktorý bol vyslobodený od démonov sial, rozprávajúc, čo mu Boh učinil (Marek 6:53-56). Keď budeme rozprávať ako mužovia Boží, vtedy budeme obohacovaní pôsobením Ducha Svätého. Pavel toto poznával, a aj pripomína ako hovorí evanjelium. V 1.Kor. 1:17-18 Pavel hovorí o spasení v moci Božej, že to nebola jeho ľudská múdrosť, ale dôkaz Ducha a moci Božej. Keď budeš rozprávať v moci Ducha Svätého, budú ťa sledovať znamenia, ktoré sú pripomenuté v Markovi 16:15-20.

Aby si mohol rozprávať ako Ježiš, musíš aj city prejavovať ako ich prejavoval Ježiš. Už je spomenuté, že Ježiš rozprával a z tých slov sa cítila láska. Ak nemiluješ ľudí, ktorým hovoríš, nebudeš mať také výsledky ako mal Ježiš.

Vieme, že Ježiš zjavoval Božiu lásku. Tá láska zhovieva, je dobrotivá, nezavídí, nechľubi sa, nenadáva sa, nechová sa neslušne, nehľadá svojho vlastného, nerozhorčuje sa, nemyslí zlé, neraduje sa nepravosti, raduje sa pravde, všetko znáša, všetko nesie trpezlivo.

Nech je naše rozprávanie na základe lásky, trpezlivosti, ľútosť a milosrdenstve. My tak mnohokrát, keď vidíme okolnosti človeka, sme hotoví ho odsúdiť, ale Ježiš vždy ukázal ľútosť a bol milosrdný. Ježiš mal ľútosť nad zástupom, ktorý ho nasledoval a žiadal od učeníkov, aby ich nakrmili (Mat. 15:32). Ježiš mal ľútosť nad slepými, ktorí volali na Neho a žiadali si, aby mohli vidieť (Mat. 20:34). Ježiš bol ľútosťou hnutý a dotkol sa malomocného (Mar. 1:39-41). V týchto troch príkladoch môžeme vidieť, že je dôležité milovať ľudí a ukazovať milosrdenstvo. Ježiš zaplakal nad Jeruzalemom, hoci obyvatelia Ho nenávideli, a dokonca aj pribili na kríž (Lukáš 19:41-44).

Aby sme skutočne videli veľkú žatvu, aj my musíme svoje pocity pestovať ako Ježiš Kristus. Keď budeš mať Jeho lásku vo svojom srdci a Jeho pocity, vtedy budeš môcť milovať ľudí, aj tých, ktorí ťa nenávidia (Žalm 126:1-6).

Ak budeš vedieť zosúladiť svoje pocity podľa Ježiša Krista, budeš môcť byť podobný Kristovi aj v utrpeniach (Habakuk 3:16). V Lukášovi 24:26 sám Ježiš odkrýva tajomstvo dvom učeníkom, či tak nemusel Kristus trpieť a tak vojsť do slávy. Tak aj my sme dedičmi v Kristovi, ale ak trpíme spolu, aby sme boli oslávení. Nech nikto netrpí, ako taký, ktorý robí zle. Ale ak niekto trpí ako kresťan, nech sa nehanbí (1.Pet. 4:12-19). Ježiš hovorí, budete nenávidení

pre moje meno (Mat. 10:22). Či chceš byť podobný Kristovi v utrpeniach?

Ak sa úplne chceš podobat' Kristovi, musíš sa Jemu, Kristovi, podriaďiť v poslušnosti. Ježiš chodil v poslušnosti, aby vyplnil všetko, čo Mojžiš a proroci hovorili o Ňom. Bol poslušný až po smrť kríža (Fil. 2:8). Všimnime si povolanie učeníkov, Petra, Andreja, Jakoba, Jána, povolanie Matúša, oni sa nikoho nepýtali, ale všetko opustiac, išli za Ježišom (Luk. 5:3-11, Luk. 5:27-28). Učeníci boli poslušní povolaniu.

Aby si mohol rozprávať ako Ježiš, musíš aj city prejavovať ako ich prejavoval Ježiš.

Ježiš povoláva všetkých na úplnú poslušnosť a sebazaprenie (Marek 8:34-35). Keď v tomto všetkom budeš podobný Ježišovi, budeš vidieť ako Ježiš. „A keď videl tie zástupy, hlbokou ľútosťou boli pohnutý nad nimi, že boli zmorení a rozptýlení jako ovce, nemajúce pastiera.” A svojim učeníkom povedal: žatvy je mnoho a robotníkov málo.

Keď Ježiš išiel Samáriou a sadol si pri studni, učeníci išli kúpiť pokrm. Pokým učeníci kupovali, Ježiš sa rozprával so ženou, ktorá prišla ku studni nabrat' si vody. Poznáme ten dialóg a vieme, že žena odišla do mesta povedať: poďte vidieť človeka, ktorý vie všetko, povedal mi všetko, čo som porobila, či to nie je Kristus? Čo sa ďalej odohráva je, že Ježiš vidí žatvu a učeníci pokrm. Pozrime sa na výsledok žatvy, ktorú Ježiš videl. Ľudia prosili Ježiša, aby zostal u nich v meste a pobudol tam dva dni. Keď Ježiš odchádzal z toho mesta, Samaritáni mali svoje svedectvo a hovorili žene, ktorá ich bola volať, aby prišli vidieť Ježiša. Mužovia mesta hovorili žene: „Už neveríme pre tvoje slovo, ale sami sme počuli a vieme, že toto je v pravde Spasiteľ sveta Kristus.” Takéto svedectvo obyvatelia Jeruzalema nepoznali.

Už nebudeme hľadiť na to, čo sa vidí, ale pozdvihneme svoj pohľad, aby sme videli to, čo ľudia tohto sveta nemôžu vidieť (2.Kor. 4:18). Simeon videl to, čo celý Izrael nevidel- spasenie Božie (Lukáš 2:29-32).

Naučme sa vo všetkom byť podobní Ježišovi a potom Jeho život v nás bude ako veľké svetlo svietiť, až žiarit', a ľudia budú túžiť po takom živote.

Pavel Topol'ský

Jedlé, alebo jedovaté hríby

Počas teplých letných dní chodili sme s mojím kamarátom, ktorý sa menoval Nace, do lesa zbierať hríby. On bol v dôchodku, ale dôchodkový príjem nestačil na život, a teda zárobok zo sušených hríbov dopĺňal rodinný rozpočet. Tiež som potreboval dodatočné financie, keďže sme sa nachádzali na misijnom poli s mojou rodinou. Tak som teda išiel s ním.

Zavčasu rána, keď sa brieždilo, už sme vchádzali do lesa, pod košaté staré duby. Nace ma poučal rozoznávať jedlé hríby od tých jedovatých. Naučil ma, že najčastejšie ich nájdeme pod dubmi a tiež sú tam najkrajšie. Trpezlivo ma poučal, lebo som poznatky o hríboch a lesoch nemal. Vždy som sa na niečo spytoval, a zvlášť, ak som spozoroval, že robí niečo nezvyčajné. Napríklad, keď šomral. Rozsiahlou odpoveďou mi vysvetlil, prečo to robí:

-Vidíš tieto kamene?

-Vidím. A čo s nimi?

-Spozoroval si, že sú poprevracané?

- Áno.

- Čo si myslíš, že je príčinou?

- Neviem.

- Medveď ich poprevracal, aby našiel mraveniská.

- Nechápem. Ako to súvisí s tvojím šomraním?

- Ak šomreš, pískaš alebo spievaš, oznamuješ medveďovi, že si tu. Vzdiali sa a nenapadne ťa. Ak potichu sa približuješ, napadne ťa, lebo si bude myslieť, že mu chceš ublížiť.

- Teraz chápem.

Od tej chvíle som si vždy pospevoval a chválil

Pána. Les má spôsob, ako ťa prinútiť spievať na slávu Božiu.

Nace mal svojho dobrého kamaráta, ktorý v to ráno šiel s nami. Zoznámil nás. Volal sa Caky. S úctou sme si podali ruky. Už sme šli traja.

- Vieš, tento Caky je doktor botanografie. Nechodieval s nami, lebo bol na kongrese v Španielsku, ale vždy, keď je doma, ideme spolu do lesa.

-Doktor botanografie chodí do lesa prizarábať?

- Nie, on chodí skúmať rastliny a pripraví nám aj obed.

Doktor botanografie sa ma opýtal:

-Ján, máš sérum proti hadiemu uštipnutiu a ostrý nôž?

-Nemám, a prečo?

- Tu žijú jedovaté hady, a preto potrebujeme sérum.

- A nôž je načo?

- Nožom si prerežeme kožu na mieste uštipnutia, aby sme si mohli vyssať jed z tela.

- Ďakujem za vzácne poučenie. Ak dovoľíš, zdelím si s tebou osobné presvedčenie o hadoch a ich uštipnutíu.

-Povedz mi.

- Viera je moja obrana. Ak veríš, keby ťa aj had uštipol, neuškodí ti. Smrteľné ak popiješ, nezomrieš.

-Počul som o tom, ale som to ešte nikdy nevidel. Je to asi fantázia. V prírode všetko má svoju príčinu; jed otravuje, oheň páli, a podobne. No, ak sérum obráni, prečo nie aj viera? Všetci ešte nevieme.

Prišli sme po hríby, a náš rozhovor sa prerušil. Caky zozbierané hríby dával do dvoch vriec a na otázku prečo, odpovedal:

- Z jedovatých vám pripravím obed.

Myslel som si, že skúša moju vieru, že mi jedovaté neuškodí. Tak sme šomraním, pískaním a spevom dorazili na vrchol, kde bola chata pre návštevníkov. On zostal v chate

a my sme ďalej zbierali.

Poobede, unavení a hladní, sme sa vrátili do chaty, kde na nás čakal prichystaný obed. Na tanieroch boli hríby.

- Ján, veríš, že je toto jedlo pripravené z jedovatých hríbov?

- Kto ochutná ako prvý?

Kým som išiel ochutnať, snažil som sa, aby nespozorovali, čo prežívam.

Jedlo vyzeralo chutné a príjemnej vône. Boli v ňom rôzne príchute a slušne vyzeralo. Povzdvihol som ruky a modlil som sa nahlas. Ďakoval som, že všetko Bohom utvorené je dobré na použitie, lebo sa modlitbou a Slovom Božím očisťuje v mene Pána Ježiša.

Obed hladným chutil. Oni už dojedli a dívali sa na mňa. Tu doktor botanografie vyhlásil:

- Ján, každý hríb v tomto jedle bol jedovatý. Každý hríb je jedlý, ak sa správne pripraví. Musíš poznať chemické zloženie každého hríbu a pridať prvky na neutralizáciu jedu. Viem spôsob ako zmeniť jedovaté hríby na jedlé.

- Ďakujem. Som rád, že si mi vysvetlil. Hríby sú dobrým príkladom, aby som porozumel proces zmeny jedovatých na jedlé. A citoval som I. list Jánov 1:7-9, kde hovorí:

„A keď chodíme vo svetle, jako je On vo svetle, máme obecenstvo jeden s druhým a krv Ježiša Krista, Jeho Syna, nás očisťuje od každého hriechu. Keď povieme, že nemáme hriechu, sami seba zvädzame a niet v nás pravdy. Keď vyznávame svoje hriechy, verný a spravodlivý je, aby nám odpustil hriechy a očistil nás od každej nepravosti.“

Viem spôsob ako hriešne zmeniť na posvätené. Neviem, čo sa stalo s doktorom botanografie, ale Nace našiel očistenie od svojich hriechov, skrze Ježišovu krv. Jedovaté sa stalo jedlé.

Ján Tomášik, st.

Verím v Boha

Viete prečo? Boh je živý. Boh je večný a Jeho láska nemá konca. Boh má plán pre každého, kto sa spytuje o Bohu, kto Ho hľadá s úprimným srdcom. Božia prítomnosť je presne tu. Cítiš, či vidíš, ty nie si sám, nikdy si ani nebol. Boh je stále s nami. Boh je aj s tebou a miluje ťa takého, aký si. Prečo? To je otázka každého z nás. „Verný je Boh, skrze ktorého ste povolani v obecnstvo Jeho Syna Ježiša Krista, nášho Pána“ (Korintským 1:9).

Boh ťa má rád takého, aký si. Prečo by ma mal rád, možno sa spytujeme. Prečo by ma Boh miloval, keď som robil strašné veci. Veci a skutky, ktoré sú zlé, som hriešny a nie som hodný tej lásky. Nikto nie je dobrý na tomto svete, všetci sme zhrešili, len Boh je dobrý. A Jeho láska je oveľa väčšia, než láska, ktorú my ľudia máme voči svojim najmilším. Áno, nie si dokonalý, môžem ti povedať z úprinného srdca, že nie som ani ja. Len Boh je dokonalý. Ešte kým som bol vo svete, ani som nevedel, že žijem podľa zákona hriechu. Bol som zaslepený vecami tohto sveta a myslel som len o sebe, aby som všetko, čo som hľadal, hľadal pre svoju vlastnú slávu a nie pre slávu Toho, čo ma vykúpil od každého hriechu - Ježiša Krista. Rozmýšľal som o svojom živote, ktorým som žil a videl som, že skutky, ktoré som

činil, nie sú dobré ani užitočné.

V tom čase som však nevidel inú cestu, ktorou by som šiel.

Rád som si popil v spoločnosti, v ktorej som sa nachádzal. Tiež rád som chcel zapáliť si cigaretu, používať špatné slová, biť sa, posmievať sa iným, klamať, a dokonca aj okúsiť marihuanu a iné druhy drog. Bol som otrokom hriechu, a keď som chcel prestať robiť to, čo som robil, čo bolo zlé, nedokázal som s tým skončiť. Epištola Sv. Pavla Rimanom nám to v siedmej kapitole v 20. verši vysvetľuje:

„Ale ak činím to, čoho nechcem, nerobím toho už viacej ja, ale to robí hriech, ktorý prebýva vo mne.“

Išiel som nesprávnou cestou. Ale len jeden mi mohol ukázať tu správnu cestu.

Jedného dňa, kroky na ceste môjho života boli zmenené. Boh nás povolal, aby Jeho sláva bola viditeľná v nás. Boh je ľútostivý a zhovievajúci v milosti. V časoch, keď som sa stretával s ľuďmi, ktorí svedčili o Ježišovi, môj život sa ešte vtedy začal meniť. Onedlho ma Vladimír povolal do zhromaždenia na modlitbu. Rozhodol som sa, že predsa len pôjdem. Keď sa služby začali, bol som fascinovaný Slovom, ktoré bolo kázané. V ten večer som zbadal, že v mojom živote niečo chýba, a bol to ten živý vzťah s Bohom. Boh je náš Otec, náš Stvoriteľ, Boh je ten, ktorého každý z nás potrebuje. Je pomoc, keď sme slabí a nemocní. Ľudstvo potrebovalo spasenie z hriechu, lebo odplatom za hriech je smrť, ale darom Božím z milosti je večný život v Kristu Ježišovi, v našom Pánovi. Boh je Stvoriteľ a svoje dielo dokonal, keď Syn Boží, Ježiš Kristus, svojou krvou očistil naše hriechy a dielo, ktoré bolo učené obeťou Baránka Božieho bolo aj dokonané. Boh náš je svätý a Jeho milosť je daná tak mne, ako i mnohým, ktorí majú nádej v Ježišovi a vieru v to, čo On učinil a ešte učiní pre každého z nás. Ježiš Kristus, Syn Boží, je živý a žiť bude až naveky! Halelujah! On otvoril moje oči a dal mi nový život. Začal som chodiť do zhromaždenia, vyplnený som Jeho Duchom, pokrstný som vodou na meno nášho Vít'aza a nášho Pána Ježiša Krista.

Verím, že dnes Boh povoláva mnohých a možno aj teba, ktorý potrebuješ sa stať Jeho služobníkom a tak byť vyslobodený zo života v tme, klamu, páchania hriechu a nepravosti. Ježiš Kristus je ten, ktorý zaplatil cenu pre môj i tvoj hriech.

Lebo tak miloval Boh svet, že svojho jednorodného Syna dal, aby nikto, kto verí v Neho nezahynul, ale mal večný život. (Ev.Sv.Jána 3:16)

Kristijan Djurić

Zvučiaci zvon alebo láska, ktorá nikdy neprestáva

„...a keby som nemal lásky, bol by som cvendžiacim kovom alebo zvučiacim zvonom“ (1 Kor. 13:1).

V dnešnom uponáhľanom egocentrickom svete, všade vôkol nás počujeme iba cvendžiace kovy, počujeme iba ľudské jazyky, ktoré silno odzváňajú ako zvučiace zvony. V čase modernej doby, kde máme všetko na dosah ruky, kde sa vieme spojiť s niekým veľmi rýchlo, kde máme prehľad o všetkých veciach, čo sa dejú v priebehu minúty, zdá sa, že sú ľudia blízki a vždy v kontakte, no predsa, veľmi ďaleko. Každý je čoraz viac uzavretý do seba a svojho sveta. Odzváňajú iba zvony.

Boh už dlhý čas hovorí ku mne ohľadom tohto a pokým som sa modlila o Božie vedenie, čo mám písať, vždy mi na myseľ a srdce položil iba myšlienku „Láska“.

„A keby som vynaložil na dobročinnosť všetko svoje imanie a keby som vydal svoje telo, aby som bol upálený, a lásky keby som nemal, nič mi to neprospeje“ (1 Kor 13: 3). Hovorila som si: „Pane, však keď dám všetko svoje imanie na dobročinnosť, ba aj svoje telo upáliť, je to určite dôkazom lásky!“ Božie Slovo hovorí, že keď by som nemala lásku, nič mi to neprospeje. Pokým som uvažovala nad týmito veršami, spozorovala som, že záleží na tom, aký je náš motív a postoj, keď robíme určité veci, či je v tom láska, alebo nie je. Ak za tým nie je láska, budeme iba zvučiacim zvonom, ktorý bude odzváňať.

Podme sa pozrieť do Božieho Slova, čo hovorí o láske, lebo odtiaľ čerpáme múdrosť, radu a silu. Verím, že aj v týchto dňoch môžeme šíriť lásku a byť upokojujúca vôňa Bohu aj uprostred sveta, v ktorom žijeme. Vo svete, kde je lásky čoraz menej. Toľko ľudí zranených a zronených, Božia láska môže preplaviť a uzdraviť také srdcia.

„Láska zhovieva, je dobrotivá; láska nezávidí; láska sa nechľúbi, nenadáva sa, nechová sa neslušne, nehľadá svojho vlastného, nerozhorčuje sa, nemyslí na zlé, neraduje sa nepravosti, ale sa spolu raduje pravde; všetko znáša, všetko verí, všetkého sa nadeje, všetko nesie trpezlivo. Láska nikdy neprestáva“ (1 Kor 13:4-8). Je to Božia láska, úprimná a čistá; láska, ktorá neodzváňa iba ako zvon, ale uzdravuje, dáva útechu, pomáha, dáva a nikdy neprestáva. Podstatou lásky je Boh, lebo Boh je láska. Ak chceme tieto vlastnosti lásky v našich životoch, musíme byť plní Svätého Ducha, tráviť viac času v Jeho blízkosti a prítomnosti a musíme dovoliť, nech Jeho láska zaplaví naše srdcia a vtedy budeme schopní milovať čistou a úprimnou láskou.

Božie Slovo nám v Filipanom 2:3 hovorí: *„...ale v pokore majte jedni druhých za vyšších od seba.“* Pozerajme týmto spôsobom na svojho brata a sestru, z pozície pokory. Vtedy naše srdcia budú vyplňované dobrými myšlienkami a budeme schopní milovať a odpúšťať. Milujme a odpúšťajme. Vtedy nebudeme iba odzváňať na tomto svete, ale budeme šíriť vôňu Božej lásky týmto svetom.

A preto, povzbudzujem Vás a seba, nech tieto slová zostanú hlboko v našich srdciach zakorenené. Buďme zhovievaví, dobrotiví, nezávidíme, nechľúbme sa, nenadávajme sa, nechovajme sa neslušne, nehľadáme svojho vlastného, nerozhorčujme sa, nemyslime na zlé, neradujme sa nepravosti, ale sa spolu radujme pravde, všetko znášajme, všetko verme, všetkému sa nádejme, všetko nesme trpezlivo. Tak nebudeme iba zvučiacim zvonom, ale budeme šíriť Lásku, ktorá nikdy neprestáva.

Nehanbím sa za Boha. A On za mňa?

Počuli ste tú dobreznámu frázu Nehanbím sa za Boha? A je to dobre. Nehanbím sa ani ja. Prečo by som sa mala hanbiť? Vyslobodená som z názorov, že je to zaostalé a podobne. Osobnú skúsenosť nič nepoprie. Avšak prúdia mi hlavou myšlienky, ktoré preburcovali mojím zmýšľaním a hoci mám pokoj, nemám spokojnosť. Hovorí to isté za mňa môj Boh? Židom 11:16 „...a preto sa nehanbí ich Boh menovať sa ich Bohom.“ Patrím do tej skupiny? Keď čítam, čo všetko hrdinovia viery zvládli, chápem, že sa Boh nehanbil byť ich Bohom. A ako je to s nami? Dodržíame príkazy? Najjednoduchší spôsob ako zistíme, či milujeme Boha je zamyslieť sa nad tým, či dodržíame Jeho príkazy. Nezabila som dnes. Boh sa za mňa nehanbí. Neukradla som dnes. Boh sa za mňa nehanbí. Neoklamala som dnes. Boh sa za mňa nehanbí. Zoznam ospravedlnenia môže pokračovať.

Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom, celou svojou dušou a celou svojou myslou. Milujem Ho. Je tam celé srdce? Celá duša? Celá myseľ?

Milovať budeš svojho blížneho ako seba samého. Nezabila som, ale milovala som dnes blížneho? Každého? Všetkých?

Ak som nedodržala, proti mne svedčia zákon a proroci. Oni bez toho nefungujú.

Hovorím, že sa nehanbím zaňho. Ak nemilujem,

On sa hanbí za mňa. Čo mám z toho, ak sa za Neho nehanbím, ak nedodržam prikázania? Vtedy sa On hanbí za mňa. Hrdinovia viery z knihy Židom 11 dostali obrovské ocenenie. Ich poslušnosť spôsobila hrdosť v Božom srdci.

Môžem konať veľké veci a to ešte nemusí znamenať, že je Boh na mňa hrdý. Môžem preniesť vrch, ale ak nemilujem Boha úplne a ak nemilujem blížneho ako seba, aký ošoh má Boh zo mňa? On si aj sám môže preniesť vrch. Bezo mňa.

Najväčšiu vec, ktorú môžeme dnes urobiť je milovať. Vlastne, to je jediná vec, ktorú my môžeme urobiť. Bez rozmýšľania koho. Všetkých.

Môžeme si o sebe myslieť, že sme lepší ako iní. Že sme duchovnejší. Múdrejší. Máme viac známosti a odhalenia. Po láske nás budú poznať. Po plnení najväčších prikázaní.

Keď dnes vyznám, že sa nehanbím za Boha, to nemá jedinečnú váhu, lebo mnohí so mnou to dnes vyznajú. Hoci je to dobré a potrebné, jedinečnú váhu má to, či Boh to povie o mne.

Najväčším dosiahnutím dnes je milovať. Milovať Boha a milovať človeka. Bez lásky k človekovi nemožno hovoriť o láske k Bohu. Najväčšou podstatou je, aby sa Boh nehanbil menovať sa našim Bohom.

Anna Pintírová

Návod „Ako na to“, alebo Ako prejsť cez skúšku

Asi väčšina z Vás sa niekedy stalo, že sa Vám niečo pokazilo, alebo ste chceli niečo zistiť, niečo sa naučiť a ste sa pripojili na internet a ste tam stlačili: „Ako...“

Je to dnes populárne internetové vydanie How it's made, ktoré ponúka návod ako urobiť veci, ktoré potrebujete opraviť, vyrobiť, naučiť sa veci, ktoré vás zaujímajú. Dokonca, niekedy si to aj sám pozriem, keď niečo potrebujem zistiť.

Ježiš jedného dňa dal svojim učeníkom „Ako na to“ vydanie a chcel im ukázať ako prejsť cez skúšku. V evanjeliu Marka v 4. kapitole čítame o tom, ako Ježiš povedal svojim učeníkom: Prejdime na druhú stranu. Naprostred mora povstala veľká búrka, že sa vlny valili do lode, až sa naplňovala. Ježiš však bol v zálodí a spal. Učeníci pribehli k Nemu, zobudili Ho a povedali Mu: Učiteľu, či nedbáš, že hynieme? Ježiš pokarhal vietor a more a prestal vietor a nastalo ticho. A povedal im: Čo ste takí bojzliví? Či ešte nemáte viery?

Mnohokrát sa plavíme cestou nášho života bezstarostne a zrazu príde búrka do nášho života. Možno choroba, rozčarovanie, tlak v práci, narušené medziľudské vzťahy, žalosť, a vtedy by sme si najradšej sadli ku počítaču a stlačili: Ako sa dostať z tejto búrky-skúšky? Dobrou správou je, že nemusíš sadať ku počítaču, odpoveď na všetky otázky života sú v Slove Božom. Jakob 1.2-3 hovorí: Považujte to za každú radosť, moji bratia, keď naokolo upadáte do rôznych pokušení vďaka, že dokázanosť vašej viery pôsobí trpezlivosť.

Keď sa veci stanú ťažkými v živote, našou prvou reakciou je myšlienka akú mali učeníci: zahynieme. Alebo sa chceme vzdať, hľadáme spôsob, ako sa vyhnúť búrky alebo problému, ktorý nás tlačí.

Ako prejsť cez skúšku:

Poslúchaj. Ježiš povedal: Prejdime na druhú stranu. V Matúšovi 8:18 Ježiš VYDAL ROZKAZ, aby prešli riekou. Čo Boh povie, to platí. Ak ti povie „prejdi“ tak prejdi. Prejdi cez čokoľvek máš prejsť, prejdi na druhú stranu. Ježiš ťa chce naučiť, aby si nebol zaplavený búrkou, ale aby si ňou mohol prejsť.

Nie si sám. Nezabudni, že Ježiš je v tvojej loďke.

Keď si Ježiša prijal do svojho života, už viacej necestuješ sám, ale máš Ježiša v loďke tvojho života a On je väčší ako búrka, v ktorej sa nachádzaš. Možno sa ti zdá, že spí a nevie, čo sa deje v tvojej loďke, ale buď si istý, že On vedel o búrke predtým, než sa stal tvojím spolucestovateľom.

Nehľad na búrku, ale na cieľ. Ježiš povedal svojim učeníkom nech prejdú na druhú stranu. Chcel ich naučiť, aby mali vieru, aby sa nebáli (pozri verš 40). Ak budeš hľadiť na búrku, budeš sa chcieť vzdať, ale ak budeš hľadiť na cieľ, zvíťazíš a na druhú stranu prídeš silnejší. Jakob 1:12 hovorí: Blahoslavený muž, ktorý znáša pokušenia, lebo keď bude skúsený a dokáže sa, dostane korunu života, ktorú Pán zaslúbil tým, ktorí ho milujú. Keď prejdeš skúškou, v tvojom živote sa stane zmena. Skúška ti pomáha, aby si rástol. Potom prídu výsledky, ako sú:

Vzrast tvojej viery. Skúšky sprostredkujú možnosť dôverovať Bohu, zosilniť našu vieru a stať sa stabilnejším a silnejším v búrkach života.

Pokora je hlavným kľúčom duchovného vzrastu a Božej priazne. Boh nás chce naučiť, ako byť stálymi v dobrých a zlých časoch (1.Petrova 5.6-7).

Závislosť na Bohu. Keď sa stretneš s nasledovnou situáciou, ktorá sa bude zdať príliš ťažká, budeš vedieť, že On má riešenie pre každý problém (2. Korint'anom 1.8-9).

Rozvíja sa charakter. Ako čo je diamant formovaný pod tlakom, tak Boh mnohokrát použije ťažkosti, aby vyvolal to najlepšie v nás.

Dáš slávu Bohu. Keď ťa Boh prevedie cez ťažké časy, to nielenže ti dodá dôveru, ale je to znakom Božej vernosti v tvojom živote.

Rozvíja sa trpezlivosť. Všetci chceme dostať to, čo chceme a kedy my to chceme. Skúšky ťa naučia čakať na Boha a dôverovať v Jeho správne načasovanie.

Dávid Mamojka

Radosť, šťastie, spokojnosť a produktivita

Možno pre niekoho vyznie ako dávno zabudnuté slová, ale pre mňa je to každodenný život. Už nejakú dobu vnímam, že to, čo môžem mať v tomto svete, ma na 90% okráda o to pravé požehnanie. A myslím tým materiálne, fyzické, pozemské, reálne veci. V dnešnej spotrebiteľskej dobe, keď všetko je na dosah ruky, zamýšľam sa: čo ma uspokojí, urobí šťastným, čo mi pomôže, aby som bol úspešný a napredoval? Peniaze, auto, práca, postavenie?

Napadá mi jeden verš z Biblie:

„Nie vy ste si vyvolili mňa, ale ja som si vyvolil vás a ustanovil som vás, aby ste šli a prinášali ovocie, aby vaše ovocie zostávalo, a aby vám Otec dal všetko, o čo ho budete prosiť v mojom mene“ (Ján 15:16).

Ježiš chce, aby sme žili životy, ktoré prinášajú ovocie, a aby naše ovocie zostávalo, aby nebolo len dočasné, len na nejakú dobu. Toto je cieľ-robiť veci ako náš nebeský Otec, s nadhľadom, nie len tu a teraz. Veci také, ktoré zostávajú a sú na požehnanie aj iným, ktorí prídu po nás.

Otázka možno znie: ako?

„No ovocie Ducha je láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, láskavosť, dobrota, vernosť, miernosť, sebaovládanie. Proti takýmto veciam nie je zákon“ (Galat'anom 5:22-23).

Prinášanie ovocia znamená mať správny a disciplinovaný postoj na každý deň. Vtedy nám Otec dá všetko, o čo Ho budeme prosiť. V dnešnej dobe, musím uznať, len zriedkavo vidíme ovocie Ducha v akcii, a o to viac si to ľudia vŕokol nás všimnú a zarezonuje im to naše

správanie sa. Práve to im zostane v pamäti, takto si zabezpečíme, že naše ovocie zostáva.

„Ak budete zachovávať moje prikázania, zostanete v mojej láske, ako aj ja som zachoval prikázania svojho Otca a zostávam v jeho láske. Toto som vám povedal, aby moja radosť bola vo vás a aby vaša radosť bola úplná“ (Ján 15:10-11).

**Toto je cieľ - robiť
veci ako náš
nebeský Otec**

Ak žijeme podľa správnych princípov a zachovávame Jeho prikázania a donášame ovocie, radosť je vedľajším produktom nášho života. Nepotrebujeme už hľadať veci, ktoré nás robia šťastnými, ale sme šťastní, lebo konáme tie správne veci.

Nepotrebujeme sa napĺňať vecami tohto sveta, aby sme boli šťastní, nepotrebujeme zhon za lepším oblekom, autom alebo domom. Spokojní sme a naša radosť je úplná, keď budeme dodržiavať Jeho princípy a všetko ostatné príde. Verte mi.

Ivan Andrášik

Ježiš sa ti diví

Či je možné, že sa Ježiš niečomu zadiví? Chodil po zemi vyše 30 rokov, mnohokrát pomohol ľuďom, mnohokrát uzdravil, mnohokrát odpustil. Vždy šíril lásku, mnohých oslobodil a ešte viacerých spasil a zachránil ich duše. Tak mnohokrát.

Je predsa niečo, čo urobil iba niekoľkokrát, presnejšie dvakrát. Iba dvakrát si čítame o Ježišovi, že sa niečomu divil.

Keď zakončil kázať, išiel do Kafarnauma. Tam ho už netreplive čakali ľudia, ktorým bolo potrebné vyriešenie z ich ťažkostí. Pane, môj pán je stotník a má jedného sluha, ktorý potrebuje tvoju pomoc a ak mu Ty nepomôžeš, ten sluha zomrie. Je chorý. Môj pán ma poslal zavolať ťa, aby si prišiel pomôcť tomuto váženému sluhovi. On je postavený nad najmenej 99 sluhami, ktorí sa musia podriaadiť jeho slovu, ale predsa, tento mu je jeden z obľúbených. Príď, Pane, a uzdrav ho.

Počuli to mnohí spoluobčania a povedali: „*Zaslúži si, aby si mu to urobil, lebo miluje náš národ; aj synagógu nám postavil*” (Lukáš 7:4-5).

Stotník bol Riman, ale predsa si ho Židia obľúbili, pretože mal dobré srdce. Pomáhal ľuďom a staral sa o nich. Ľudia povedali, že si zaslúžil, aby Ježiš išiel uzdraviť jeho sluha. Ježiš išiel.

Keď sa približoval k domu, stotník poslal už nie sluhov, ale priateľov so správou, aby Pán nechodil do jeho domu, lebo on nie je hoden mať takého hosťa v dome. Hovoril: „...nepokladám sa za hodného prísť k Tebe.” Aká poníženosť. Mohol poslať sluha, aby ukázal, že on je pán a má sluhov. Mohol poslať priateľov, aby ukázal, že nie je sám a pozná mnohých ľudí. No tento stotník to nerobil, aby ukázal svoju veľkosť, ale svoju maličkosť. Povedal: „*Nie som hoden, aby si prišiel do môjho domu a preto som sa nepokladal za hodného ísť k Tebe. Ale povedz slovo, a môj sluha ozdravie*“ (Lk. 7:7).

A tu sa stalo niečo, čo nik zo Židov neočakával. Ježiš sa divil a povedal, že takého veriaceho človeka nestretol v celom Izraeli. V celom Izraeli? Medzi celým Božím národom On najveriacejšieho človeka našiel medzi pohanmi? Istotne sa tomu nedivil iba Ježiš, ale i národ v Kafarnaume. Veď v Jeruzaleme bývali ozajstní veriaci a Ježiš najväčšiu vieru našiel ďaleko od chrámu. Ježiš sa divil, že ten pohan má takú vieru. Väčšiu ako „veriaci”. Nakoniec sluhu uzdravil tak, že iba povedal slovo, ktorému stotník uveril a sluha bol zdravý. Tú vieru stotník ukázal vtedy, keď sa ponížil.

Neďaleko Kafarnauma je mesto zvané Nazaret. Ježiš vyrastal v Nazarete. Poznal tam ľudí, mal tam rodákov a istotne kedykoľvek prišiel do Nazareta, spamätal sa svojho detstva.

No tentokrát prichádza so svojimi učeníkmi a uzdravuje niekoľkých nemocných. Tu sa postavujú Jeho susedia, rodáci a známi a hovoria o Ježišovi celkom inak ako ten stotník. Stotník veril v Kristovo slovo, ale Nazareťania verili v niečo iné. Vo svoje slovo. V slová ľudí. Neverili v Krista, hoci videli divy, ktoré konal. Tu sa Ježiš znovu zadivil. Tento raz sa zadivil inak ako vtedy v Kafarnaume nad stotníkovou vierou. Zadivil sa nad neverou „veriacich”. Tak., ako sa nad stotníkom zadivil aká bola jeho viera, tak sa teraz zadivil koľko Nazareťania neveria. Nazareťania boli vysokí vo svojich vlastných očiach a hovorili si: „My poznáme kto je Ježiš a poznáme aj Jeho rodinu.” Pre Nazareťanov On bol iba tesár, pre stotníka však Pán. I jedno, i druhé zadivilo Ježiša.

Dodnes je Ježiša možné „zadiviť” iba na dva spôsoby: vierou a neverou. Viera v Jeho slovo prináša div. Nevera však prináša stratu. Čím dnes zadivím Ježiša?

Matka ako vzor

Od malička, deti prvé vzory získavajú v rodine, v prostredí, v ktorom vyrastajú. Najmä od samotného narodenia, pokým je ešte bábätkom, dieťa má zvláštnu a osobitnú spätosť s matkou. Veď bolo v jej vnútri, a ešte pred narodením prežívalo jej pocity, načúvalo jej hlasu, tlkotu srdca... Preto práve na pleciah matiek spočíva okrem veľkého požehnania, ktoré materstvo prináša, aj veľká zodpovednosť byť správnym vzorom pre svoje deti. Takéto tvrdenie má svoj podklad vo Svätom Písme. Hovorí o ňom Pavel v liste Timoteovi 1: 3-5.

... pripomínajúc si tvoju nepokryteckú vieru, ktorá prebývala najprv v tvojej starej matke Loide a v tvojej matke Eunike, ale presvedčený som, že aj v tebe.

Tieto slová apoštol Pavel adresoval mladému Timoteovi. Lukáš v knihe Skutky Apoštolov píše, že Timoteus pochádzal z miešaného manželstva. Jeho otec bol Grék, matka Židovka. Otec bol pravdepodobne neveriaci, ale matka, veriaca Židovka, sa stala kresťankou. Ešte skôr ako Timoteova matka, sa zrejme obrátila jeho stará matka Lois.

O Timoteovi sa teda dá povedať, že v prvom rade na neho vplývala výchova v rodine, najmä zo strany matky a starej matky, ktoré úprimne verili v Pána Ježiša a od detstva ho učili Písmam. Timoteus nemohol zdediť kresťanskú vieru, avšak mal správne vzory vo svojom živote. Určite ho svojím príkladom jeho matka a stará matka viedli správnym smerom a modlili sa zaň.

Deti sa od malička prizierajú na svojich rodičov. Ešte trojmesačné bábätko reaguje na mimiku matky, pokým mu mama rozpráva, usmieva sa, aj bábätko sa snaží reagovať rovnakým spôsobom a imituje to, čo vidí. Nielen bábätká však to robia. Aj v dospelosti deti napodobňujú svojich rodičov a často si toho nie sú vedomé. Menšie deti sa snažia upratovať, telefonovať a iné veci vykonávať práve tak, ako ich mama. Sú obdobia, keď sú niektoré deti hanblivejšie, neprejavujú všetky reakcie ako rodičia, ba v adolescencii sa priam búria proti tomu, aby sa podobali na rodičov, ale aj

vtedy nás pozorujú. Aj zvieracia ríša nám dáva rovnaké príklady, čo je len dôkazom, že sám Boh to ustanovil, aby to fungovalo takýmto spôsobom.

Verím, že žiadna matka nie je dokonalá a predsa sa snaží najlepšie ako vie a môže. Ak aj niektorá matka v mnohých veciach zlyhala, aj vtedy Boh chce, aby sme ju milovali a vzory sa snažili hľadať aj v iných osobách (v správnych bohabojných ženách, od ktorých sa môžeme všeličo dobré naučiť). Počas môjho odrastania, ale aj v dospelosti, mnohé užitočné veci som sa naučila aj od niektorých žien, ktoré v tej chvíli mohli podať to, čo možno moja matka nemohla. Boli to npr. profesorky na škole, manželky Božích služobníkov, tety, staré mamy... avšak najviac toho som sa naučila od svojej mamy, ktorú som vždy mala najradšej.

Byť vzorom svojim deťom pre matku nie je ľahká úloha. Vyžaduje si to určité úsilie a tiež neprestajne si dávať pozor na svoje správanie, spôsob reči, náš vzťah k iným ľuďom a najmä k Bohu. Lebo matka nevychováva deti iba pre tento pozemský život. Jej úlohou, zverenou od Boha je priviesť ich k Bohu, aby získali večný život. Dati sú dar od Boha, s ktorým máme opatrne nakladať a vrátiť ich Bohu. Je to veľká zodpovednosť, a preto my matky musíme jednať veľmi vážne ohľadom nášho spôsobu života. Musíme si dávať veľký pozor akým vzorom pre svoje deti sme.

Aby sme boli správnymi vzormi pre svoje deti, musíme pomoc predovšetkým hľadať u Pána Ježiša Krista a v Jeho Slove. Keď sa budeme vhlíbať do Jeho poslania, učiť sa Jeho spôsobom a naplňovať sa láskou, ktorou je On sám – vtedy sa začneme viac a viac podobať práve Jemu. A kto je lepším príkladom ako je sám Pán Ježiš? Preto, milé matky, hľadajme múdrosť u Ježiša Krista a vtedy účinnejšie a najlepšie splníme svoje poslanie a svoju úlohu byť dobrou matkou a dobrým príkladom svojim deťom.

Anna Andrášiková a Ruth Petrášová

TY NIE SI PRÍLIŠ MLADÝ

Každý štát má určené pravidlá týkajúce sa rôznych oblastí, čo môžeš robiť, keď máš 11 rokov, čo smieš keď máš 16, a čo keď 18.

Tak napríklad, v Austrálii, v štáte Viktória, dovolené je, aby si si zarobil peniaze, keď máš 11 rokov, a to tak, že budeš po domoch roznášať noviny a časopisy. Ak chceš vážnejšiu prácu, musíš počkať, kým budeš mať 15 rokov.

Napríklad, aby si účinkoval v súťaži, ktorá má meno X-Factor, musíš počkať, aby si mal 14 rokov, kým v súťaži Ja mám talent môžeš účinkovať bez ohľadu na tvoj vek.

Ak žiješ v Austrálii, môžeš sa vydať / oženiť, keď máš 18 rokov, no v Škótsku to môžeš aj so 16.

V niektorých štátoch vodičský preukaz môžeš mať ako 16-ročný, no v iných musíš počkať na 18.

Väčšina benzínových zastávok v Austrálii ti nedovolí natankovať, ak nemáš 16 rokov.

Takže, Škótsko je presvedčené, že ich 16-roční sú pripravení na manželstvo, a Austrália si myslí, že ich 16 roční sú dostatočne „zrelí“ na to, aby si sami natankovali auto.

Nie je div, že mladí ľudia sa často cítia akoby nikdy neboli dostatočne veľkí, aby niečo urobili. Často sa to vzťahuje aj na cirkev.

Nikdy príliš mladý byť dobrým príkladom

Niekedy cirkvi urobia rokovú hranicu, kedy sa môžeš stať členom, kedy môžeš byť v tíme pre oslavy, alebo sa stať mladým vodcom mládeže. I keď sú to rozumné obmedzenia, predsa ťa nechávajú s pocitom nedočkavosti, kedy už budeš dostatočne veľkým urobiť niečo. V Biblii, Pavel hovorí Timoteovi, že je niečo, čo môžeš robiť bez ohľadu na jeho vek. Nepotrebuješ certifikát o narodení alebo

***Ked' Boh hľadá niekoho,
koho by mohol použiť,
On sa pozerá na srdce,
nie na dátum narodenia***

falošný občiansky preukaz, aby si mohol nasledovať Pavlovu radu.

Pavel hovorí v 1. Timoteovi 4:12: „*Nech nik tebou nepohrda preto, že si mladý; ale buď vzorom veriacim v slove, v správaní, v láske, vo viere, v čistote.*“

Pavel hovorí, bez ohľadu či máš 6, 16 alebo 66 rokov, Boh ťa môže použiť, aby si bol príkladom Ježiša niekomu inému. Byť príkladom Ježiša sa nezačne čarovne diať, keď dosiahneš vzácny počet rokov, to sa deje už teraz. Spôsob, akým žiješ svoj kresťanský

život práve teraz, hovorí nahlas tvojím priateľom, rodine a všetkým v cirkvi.

Boh používa mladých

V Biblii, Boh použil ľudí, keď už boli naozaj starí, ako bol Abrahám (75) a Mojžiš (80). Ale taktiež použil niektorých, ktorí boli veľmi mladí.

Jeremiáš povedal Bohu, že je príliš mladý, aby hovoril. Boh povedal Jeremiášovi: „*Nehovor: 'Mladučký som, lebo pôjdeš všade, kde ťa pošlem, a povieš všetko, čo ti prikážem.*“ (Jeremiáš 1: 6-7)

Joziáš sa stal kráľom Judska, keď mal 8 rokov.

Keď mal 16 rokov, Biblia hovorí, že Joziáš začal hľadať Boha svojho praotca Dávida. (2. Paralipomenom 34:3)

Dávidovi bolo povedané, že by nemal bojovať s Goliášom, pretože bol iba chlapcom. (1.Samuelova 17:33)

Ježiš urobil zázrak nasýtenia 5000 ľudí, pretože malý chlapec ponúkol 5 chlebov a 2 ryby. (Ján 6:9)

Biblia hovorí, že oči Hospodina pozorujú celú zem, aby posilnil tých, ktorých srdcia sú úplne oddané Jemu (2. Paralipomenom 16:9). Keď Boh hľadá niekoho, koho by mohol použiť, On sa pozerá na srdce, nie na dátum narodenia.

Nikdy nebudeš príliš mladým na to, aby si menil svet pre Ježiša, a nikdy príliš mladým, aby si bol príkladom Boha všetkým, ktorých poznáš. Tvoj čas sa začína teraz!

**Nikdy príliš mladý byť
dobrým príkladom**

Robert Mamojka

7 hriechov, ktoré kresťania začali ignorovať

Existujú niektoré hriechy, na ktoré kresťania radi poukazujú – zvyčajne pri iných. Sú však niekoľko hriechov, ktoré máme tendenciu ignorovať, zvlášť pokiaľ sa to týka nás.

Sebeckosť/samospravodlivosť

Ako často Ježiš súdil farizejov v Novom zákone? Zakaždým. Dôvodom vždy bola ich sebaspravodlivosť alebo sebeckosť. Ak sa vždy musíte pochváliť za niečo, čo ste urobili, tak nerobíte dobre. Takmer každý z nás chce ukázať svoju vernú prácu, aby všetci vedeli, že sme dobrí kresťania. Ježiša nezaujímá, čo si ostatní myslia o vašej štedrosti. Jeho zaujíma vaše srdce a vaše motívy. Ak potrebujete potvrdenie od iných ľudí pre dobro, ktoré robíte, cítite alebo myslíte, potom je potrebné, aby ste obnovili svoje hodnoty.

Strach/znepokojenie

Ježiš veľmi jasne hovorí o obavách. Jasne hovorí, aby sme si nerobili starosti. 1. Jána 4:18 hovorí: „Bázeň nieto v láske, ale dokonalá láska vyháňa bázeň.“ Boh je láska. Miloval nás toľko, že poslal svojho Syna, aby zomrel a aby nás vykúpil z hriechov. Jeho láska je dokonalá; preto by sme sa nemali báť ničoho. Viem, že je strach niekedy nevyhnutný. Je to môj najväčší boj. Nie sme dokonalí, ale strach a úzkosť nie sú súčasťou rovnakosti s Kristom. To sú podmienky, ktoré ukazujú na nedostatok viery. Je potrebné mať na mysli, že Boh je všemohúci a má vždy všetko pod kontrolou.

Pýcha

Celý čas v Cirkvi hovoríme o pýche. Neustále diskutujeme o tom, aká je škodlivá a nebezpečná, ale zdá sa, že nevieme, čo vlastne znamená pýcha. Neuvedomujeme si, že zakaždým, keď odmietame niekomu odpustiť, konáme to z pýchy. Zakaždým, keď sa hádame s kamarátom, členom rodiny alebo manželom, a trváme na tom, že nikdy nebudeme ten, ktorý sa prvý ospravedlní, konáme to z pýchy. Nezabudnite milosť, ktorú vám Kristus dáva a pokúste sa rozšíriť túto rovnakú milosť a odpustenie všetkým ostatným.

Prebytok/túžba

Tento hriech je úzko spojený s pýchou. My, ľudia, sa vieme pochovať dlhmi len preto, aby sme mali tie najlepšie a najnovšie veci. Učeníci často prežívali len vďaka štedrosti druhých, a Ježiš bol chudobný tesár. Nehovorím, že je bohatstvo nevyhnutne zlé. Nie je. Ak si môžete dovoliť Mercedes, skutočne, kúpte si. Ale ak nemôžete; ak každý mesiac dávate tisíce dolárov na zaplatenie dlhov, potom robíte hriech prebytku v modernom svete. Musíte sa pozrieť hlboko do seba a

preskúmať svoje srdce. Ak by vám niekto zobral všetky pekné veci, boli by ste aj ďalej spokojní a mohli nájsť radosť v Kristovi? Prečo ste naozaj v dlhoch? Na koho chcete zanechať dojem; na Boha alebo na ľudí?

Ohováranie

Som z Juhu, a tam existuje nepísané pravidlo, že každý môže hovoriť, čo chce, ale iba ak každý výkaz sprevádza veta: „Boh jej/mu žehnaj!“ V tomto som rovnako hriešna ako každý iný. Radi hovoríme o životoch iných ľudí, ako by sme žili v ich hlavách a vedeli a absolútne všetko o nich. To je príčina prečo sú „cirkevní“ ľudia často odsúdení, a to je často výsledkom ich osudzujúceho postoju. Prečo žena, ktorá vykonala potrat nepríde do vašej cirkvi? Preto, že má strach z pohľadov a vzdialenosti voči nej. To isté môžeme povedať aj o šestnásťročnom tehotnom dievčati alebo mužovi, ktorý oklamal svoju manželku. Je to naozaj jednoduché na chvíľu uniknúť svojim vlastným problémom a hovoriť o problémoch iných, ale pokúsme sa nezabudnúť hovoriť milosťou i to, že je náš hriech rovnako ťažký ako hriechy všetkých ostatných.

Nenávisť

Keď hovoril na vrchu, Ježiš povedal niečo, čo už vieme – že vražda je zlá – ale tomu pridal vetu, že ak niekto má niekoho v nenávisti, už v srdci spáchal vraždu. Nenávisť je úzko spojená so strachom. Bojíme sa ľudí, ktorých nerozumieme a tento strach nás povzbudzuje nenávidieť bezdôvodne. Celkový postoj voči moslimom zakladaný na dielach malých sekt je dokonalý príklad tohto. Okrem toho, máme tendenciu nenávidieť tých, ktorí nám ublížili. Musíme neustále skúmať svoje srdce a kontrolovať svoje myšlienky a pocity.

Odsudzovanie

Tento je hlavný. Takto bude vyzerat smrť našej viery a nášho vplyvu. Viem, že Pavel povedal cirkvám, aby odstránili hriešnikov zo svojho streda. On nás uistíuje, aby žiadne hriešne správanie nebolo poskytované, a my používame tieto verše na ospravedlnenie súdiť iných, a myslím si, že je to hrozný výklad Svätého Písma.

Ježišova pravda je v našej rovnakosti. Všetci sme hriešnici, ktorí potrebujú Spasiteľa. Kresťania prijali Krista a vyhli sa odsúdeniu na základe viery a Božej milosti. Nevyhli sme sa odsúdeniu na základe našej práce. Zakaždým, keď nemyslíme na druhých, zabúdame, že sme aj my hriešnici. Jediný spôsob, ako sa môžeme vyhnúť tomuto hriechu je, že spoznáme svoje slabé stránky a vytrváme v pokore. V skutočnosti, to nám môže pomôcť vyhnúť sa množstvu hriechov.

Nové hudobné CD pod názvom Pramene, uzrelo svetlo sveta

Manželia Širkovci, Martin a Anna, nejaký čas tvoria spolu hudbu a minulý rok sa rozhodli, že vydajú hudobné cd-čko pod názvom Pramene. Piesne obsahujú posilňujúce slová, Žalmy, biblické pravdy a pripomínajú neporušiteľnú Božiu prítomnosť a všetko, čo On je. Michael Hromčík nám odhalí detaily.

Ako sa zrodila idea nahrat' cd-čko?

Michael: Iniciatívu prebrali Martin a Anna, ktorí si chceli cez hudbu zdeliť prežitia s Bohom. Okrem iných cd-čko obsahuje aj pieseň Ďakujem Ti. Verím, že je prežitý príbeh platformou pre hudbu, a naopak.

Ako vznikla hudobná skupina?

Michael: Bez plánov nahrat' cd-čko, stretávali sme sa a mali spoločenstvo, kým sme hudbou slávili Pána. Keď sa idea rozmáhala, skupinu obohatili aj David Mamojka, Branislav Širka a Martin Mamojka.

Čo teba povzbudilo pripojiť sa a koľko úsilia si vynaložil do nahrávania?

Michael: Hľadal som spôsob, kde by som využil svoj talent pre Pána. Keď mi Anna ponúkla byť časťou cd-čka, videl som možnosť rozšíriť zvesť o Ježišovi. Nahrávanie bola pre mňa nová skúsenosť, ktorá bola inšpirujúca a povzbudzujúca. Moja osobná túžba a viera sa zosúladiť s mojimi hudobnými ambíciami.

Uvedomujem si, že vždy bude niekto, kto bude oveľa talentovanejší ako ja. Takže som pracoval s tým presvedčením, že moje nové srdce je to najviac, čo môžem dať a na ten spôsob pracovať pre Pána. Keď vidím dotknutých ľudí, viem, že je to viac ako iba talent.

Ktorý motív poznačil prácu skupiny?

Michael: Chceli sme, aby ľudia, ktorí sú bez nádeje, prostredníctvom hudby počuli o Bohu a tak Boh by mohol povolať si ich božským povolaním, ktoré má pre každého človeka. Tiež povzbudiť veriacich. Samozrejme, snažili sme sa o kvalitu, ale v prvom rade sme chceli, aby piesne hovorili o tom, čo Pán urobil pre nás a čo On pre nás znamená.

Čo pre teba osobne znamená názov Pramene?

Michael: Je to častá otázka a mojou odpoveďou je, že veľmi je dôležité, kde je náš zdroj sily, kto je náš prameň. Môže to byť hocičo, a môže to byť Ježiš. On je nevyčerpatel'ný prameň. Oživil ma a dáva mi novú silu v každodenných situáciách, problémoch a pomáha mi žiť naplno život, ktorý pre mňa naplánoval.

Napriek vekovým rozdielom a skutočnosti, že sme prvýkrát spolupracovali v tejto zostave, navzájom sme si boli podporou, posilnením a čerpali zo spoločného Prameňa, ktorým je Ježiš.

Pramene je ďalším v rade úspešných projektov združenia pre propagáciu kresťanských hodnôt Manna. Piesne sú prevažne autorské, ktorých vo väčšine je skladateľkou talentovaná Jana Záhorcová, Martin Širka ml., Anna Širková kým autorkami textov sú Tatiana Valová a Ruth Petrášová. Hudobným producentom je Vlastimír Pintír, ktorý svojou profesionalitou pridal k celkovému zvuku (charakter) piesní. K samotnému nahrávaniu CD-čka prispela aj Zmluvná cirkev Sion z Padiny, dizajn obalov realizoval Vladimír Struhár, kým ich tlač zabezpečila a uskutočnila tlačiareň Širka print. CD bolo prezentované v Kovačickom Dome kultúry a vo veľkej sieni Zhromaždenia Obce Báčsky Petrovec. O nádherný vizuálny zážitok (scénu) sa postarala kreatívna Marína Topol'ská.

Cd-čko si môžete zabezpečiť

Báčsky Petrovec – Natália Hansmanová 062/8265713

Kulpín – Robert Mamojka 063/7073991

Hložany – Jasna Balcová 065/2600324

Selenča – Želmira Kolárová 063/8250423

Kysáč – Kristína Mamojková 060/1777901

Kovačica, Padina – Martin Širka 062/8173626

Pripravila Tatiana Vedejová

Prvomájový kemp

Po úspešne zrealizovanom prvomájovom kempe, ktorý sa uskutočnil minulý rok na Oáze Elim, tohto roku sa usporiadal kemp rovnakého rázu, a to v dátumoch 29. apríl až 1. máj. Odozva bola v krásnom počte, pozitívna atmosféra plná pokoja a lásky. Podmienky boli na to, aby Pán konal a menil životy.

Tohto roku večerným kazateľom bol už známy brat Juan Carlos Negrón z Puerto Rica, ktorý je pastorem zboru v Nemecku. Služby a voľný čas boli vskutku pestro strávené chvíle. Mali sme hostí z iných zborov, ktorí v jeden večer viedli chvály, tiež jeden deň sme strávili s mladými z Biblickej školy z Moskvy, mali sme rôzne aktivity ako sú súťaženie v grilovaní, športové aktivity a pod. Kemp bol veľkým povzbudením pre všetkých zúčastnených; viera,

že naša krajina môže horieť ohňom pre Ježiša, bola obnovená a posilnená. Mnohé životy boli prebudené, traja účastníci prijali krst Duchom Svätým so znamením hovorenia v iných jazykoch a jeden kemper vyjadril túžbu byť pokrstený na meno Ježiš. Niet väčšej radosti ako vidieť mladé životy premenené láskou kríža.

To, čo najviac povzbudzuje je realita, že ten oheň nezostal len na kempe, ale ho mladí zobrali so sebou; krst Svätým Duchom dožil este jeden brat po kempe, mnohí do svojich škôl nosili Biblie a delili svojim priateľom, ktorým svedčili. Oheň Svätého Ducha je v nás, dobré skutky sú vopred pripravené, na nás je len veriť Pánovi, dovoliť, aby nás Jeho Duch viedol a kráčať cestou, ktorú nám pripravil.

Sebastian Červení

My šírimo radosť, Rádio Radosť

Ak ste niekedy uvažovali nad kresťanským rádiom, ktoré by vysielalo kresťanskú hudbu a ktoré by ste si mohli zapojiť doma a počas cestovania, prinášame Vám dobrú správu.

Je to totiž internetové rádio, ktoré vysielala pod menom Rádio Radosť. Členovia redakcie nám priblížia činnosť tohto rádia.

Čo nám o tomto rádiu hovorí jeho meno? (Prečo Rádio Radosť?)

Martin: Keďže ide o kresťanské online rádio, meno Radosť má v tomto prípade dva významy. Rádio ponúka radostnú zvesť, teda evanjelium spasenia. Skratka RR môže fungovať takmer dvojjazyčne, teda podobne vyznie tak v slovenskom ako v srbskom jazyku. Pre nás, ako Slovákov žijúcich v Srbsku, to má veľký význam.

Rádio Radosť je internetové rádio. Aké sú jeho prednosti a nedostatky?

Martin: V súčasnosti je vďaka internetu svet tzv. jednou globálnou dedinou. To umožnilo, že sa internetové rádio môže dostať do každého domu po celom svete. Rádio cez frekvencie je v tomto obmedzené, pretože siaha iba tam, kam siaha odosielač frekvencie. Prednosť je tiež to, že ho možno počúvať aj na každom Smartphone-e. RR sme rozšírili o aplikáciu pre iOS a tiež aj android platformu. Ako nedostatok internetového rádia by som uviedol aj to, že nie každá domácnosť má internet a väčšina vozidiel nemá wifi, takže ho je nemožno počúvať priamo v automobiloch, ale iba cez smartphone.

V ktorom jazyku sú vysielania rádia?

Anna: Vysielania sú zatiaľ iba v slovenčine, pokým hudba je v srbsčine, slovenčine a v angličtine. Takže všetci milovníci dobrej kresťanskej hudby si na našom rádiu môžu vypočuť tak americké ako aj tunajšie hudobné skupiny. Keď ide o samotné relácie, zvolili sme si slovenský jazyk preto, lebo sme súčasťou dolnozemskej Slovákov vo Vojvodine, ale nemožno zaprieť fakt, že sú našou cieľovou skupinou aj občania väčšinového národa.

Čo je cieľom Rádia Radosť?

Martin: Cieľom je priniesť radostnú zvesť evanjelia

do každého domova, cez Božie slovo pozdvihnúť vieru a usmerniť nádej na životné hodnoty, ktoré majú ráz večnosti.

Všetky vysielania zvládnete sami, alebo máte tím pracovníkov na tomto poli?

Martin: Nedokázali by sme to sami, pretože je tu mnoho práce pri nahrávaní, vysielaní, potom práca so strihom a nakoniec programovanie, takže máme zatiaľ niekoľko ochotníkov, ktorí sú zapojení. Zapojiť sa môže každý, kto má ochotu a záujem zdieľať radostnú zvesť touto cestou.

Povedzte nám trochu o vysielaniach na Rádiu Radosť.

Anna: Máme vysielania pre každú vekovú kategóriu. Počnúc od najmladších poslucháčov Vláčik radosti, potom tínedžerov Som iný som IN, ako aj pre dospelých, ale v podstate pre všetkých ako je Slovo dňa a Uvažujeme. Tiež sú aj povzbudzujúce rubriky Myšlienka dňa, Verš dňa s Michaelom Hromčíkom a najnovšou rubrikou sú svedectvá našich poslucháčov a ich osobné skúsenosti s Bohom. Pravidelne každý deň si možno vypočuť aj Čítanie Božieho slova ako aj Čítanie obľúbených kníh.

Pokiaľ siaha Rádio Radosť, čiže kto sú jeho poslucháči z pohľadu krajiny?

Martin: Jasné, že je najviac poslucháčov zo Srbska. Zo zahraničia máme pravidelných poslucháčov zo Slovenska, Nemecka, Švajčiarska, Chorvátska, Slovinska, Kanady, Austrálie a Ameriky.

Aké sú vaše plány a vízie do budúca, keď ide o rádio?

Anna: Snažíme sa stále počuť Božie vedenie a konať podľa toho. Naša vízia je, aby sme boli nástrojmi, ktoré Boh použije, aby splnil svoje plány a vízie pri šírení radostnej zvesti o spasení.

Nemeškajte teda a zapojte sa na vlny Rádia Radosť na internetovej stránke: www.radioradost.com

Rádio Radosť, My šírimo radosť.

Pripravila Jana Záhorcová

kresťanské online

RÁDIO RADOŠŤ

radioradost.com

Available on the
App Store

ANDROID APP ON
Google play